

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกรจังหวัดเชียงใหม่ โดยรวบรวมข้อมูลจากการ ตอบแบบสอบถามของเกษตรกรอำเภอแม่แตง อำเภอสันป่าตองและอำเภอสарภี จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 389 คน ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์และแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการปฏิบัติและใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองด้วยค่าทดสอบไคสแควร์ (Chi - square Test)

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัญหาและข้อเสนอแนะในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร

1.1 เพศของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 81.2 เป็นเพศชาย และร้อยละ 18.8 เป็นเพศหญิง (ตาราง 10)

ตาราง 10 เพศของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง

เพศ	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
ชาย	316	81.2
หญิง	73	18.8
รวม	389	100.0

1.2 อายุของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 40.9 มีกลุ่มอายุระหว่าง 51 - 60 ปี รองลงมาร้อยละ 32.4 มีกลุ่มอายุระหว่าง 41 - 50 ปี ร้อยละ 17.0 มีกลุ่มอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป และร้อยละ 9.8 มีกลุ่มอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 40 ปี (ตาราง 11)

ตาราง 11 อายุของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง

อายุ (ปี)	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 40	38	9.8
41 - 50	127	32.6
51 - 60	158	40.6
มากกว่า 60 ขึ้นไป	66	17.0
รวม	389	100.0

อายุต่ำสุด 29 ปี

อายุสูงสุด 78 ปี

อายุเฉลี่ย 52.55 ปี

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.95

1.3 ระดับการศึกษาของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง

จากผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 93.8 ได้รับการศึกษา ส่วนเกษตรกรที่เหลืออีกร้อยละ 6.2 ไม่ได้รับการศึกษา โดยเกษตรกรที่ได้รับการศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 64.1 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 รองลงมาร้อยละ 13.2 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 11.5 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ร้อยละ 8.8 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และร้อยละ 2.5 จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ตาราง 12)

ตาราง 12 ระดับการศึกษาของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง

ระดับการศึกษา	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้รับการศึกษา	24	6.2
ได้รับการศึกษา	365	93.8
สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4	234	64.1
สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6	48	13.2
สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3	32	8.8
สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 / ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	42	11.5
สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส)	9	2.5
รวม	389	100.00

1.4 รายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของครัวเรือนต่อปี

จากผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 86.1 มีรายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของครัวเรือนทั้งหมดต่อปี ที่เหลือร้อยละ 13.9 ไม่มีรายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง โดยเกษตรกรที่มีรายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ส่วนใหญ่ร้อยละ 41.2 มีรายได้อยู่ระหว่าง 1,001 - 5,000 บาทต่อปี รองลงมาร้อยละ 32.5 มีรายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองมากกว่า ปีละ 5,000 บาทขึ้นไป และร้อยละ 26.5 มีรายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองอยู่ระหว่าง 1- 1,000 บาทต่อปี (ตาราง 13)

ตาราง 13 รายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของครัวเรือนต่อปี

รายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของ ครัวเรือน (บาท/ปี)	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
ไม่มีรายได้จากการเลี้ยง	54	13.9
มีรายได้จากการเลี้ยง	335	86.1
มีรายได้ 1 - 1,000	88	26.5
มีรายได้ 1,001 - 5,000	138	41.2
มีรายได้มากกว่า 5000	109	32.5
รวม	389	100.0
รายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองต่ำสุด	0 บาท	
รายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองสูงสุด	60,000 บาท	
รายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย	4,481.36 บาท	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	5775.75	

1.5 ขนาดพื้นที่ในการใช้เลี้ยงไก่พื้นเมือง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 59.4 มีขนาดพื้นที่ในการใช้เลี้ยงไก่พื้นเมืองเท่ากับ 2 งาน รองลงมาร้อยละ 22.9 มีขนาดพื้นที่ในการใช้เลี้ยงไก่พื้นเมือง น้อยกว่า 2 งาน ที่เหลืออีกร้อยละ 17.7 มีขนาดพื้นที่ในการใช้เลี้ยงไก่พื้นเมืองมากกว่า 2 งานขึ้นไป (ตาราง 14)

ตาราง 14 ขนาดพื้นที่ในการใช้เลี้ยงไก่พื้นเมือง

ขนาดของพื้นที่ในการใช้เลี้ยงไก่พื้นเมือง (งาน)	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 2 งาน	89	22.9
เท่ากับ 2 งาน	231	59.4
มากกว่า 2 งานขึ้นไป	69	17.7
รวม	389	100.0
ขนาดของพื้นที่ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองต่ำสุด	50 ตารางเมตร	
ขนาดของพื้นที่ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองสูงสุด	2 ไร่	
ขนาดของพื้นที่ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย	2 งาน	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.86	

1.6 ประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

จากผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 47.6 มีประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ตั้งแต่ 11 - 29 ปี รองลงมา ร้อยละ 28.8 มีประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ตั้งแต่ 1 - 10 ปี และร้อยละ 23.7 มีประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป (ตาราง 15)

ตาราง 15 ประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

ประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง (ปี)	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
1 - 10	112	28.8
11 - 29	185	47.6
30 ปีขึ้นไป	92	23.7
รวม	389	100.0
ประสบการณ์ ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองต่ำสุด	1 ปี	
ประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองสูงสุด	50 ปี	
ประสบการณ์ ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย	19.75 ปี	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	8.05	

1.7 วัตถุประสงค์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

จากผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรร้อยละ 88.4 มีวัตถุประสงค์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเพื่อบริโภคในครัวเรือน ร้อยละ 85.6 มีวัตถุประสงค์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเพื่อจำหน่าย และร้อยละ 4.4 เลี้ยงไก่พื้นเมือง โดยมี วัตถุประสงค์อื่นๆ ได้แก่ เลี้ยงเพื่อเป็น ไก่พ่อพันธุ์และไก่แม่พันธุ์และเลี้ยงเพื่ออนุรักษ์พันธุ์ไก่พื้นเมือง (ตาราง 16)

ตาราง 16 วัตถุประสงค์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

วัตถุประสงค์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
บริโภคในครัวเรือน	344	88.4
จำหน่าย	333	85.6
วัตถุประสงค์อื่น	17	4.4

หมายเหตุ : เกษตรกรสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

1.8 จำนวนไก่อพื้นที่เมืองทั้งหมด

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 56.3 มีจำนวนไก่อพื้นที่เมืองน้อยกว่า 50 ตัวต่อรอบการเลี้ยง 1 ปี รองลงมาร้อยละ 31.4 มีจำนวนไก่อพื้นที่เมือง ตั้งแต่ 50 - 100 ตัวต่อรอบการเลี้ยง 1 ปี และร้อยละ 12.3 มีจำนวนไก่อพื้นที่เมือง มากกว่า 100 ตัวขึ้นไปต่อรอบการเลี้ยง 1 ปี (ตาราง 17)

ตาราง 17 จำนวน ไก่อพื้นที่เมืองทั้งหมด

จำนวนไก่อพื้นที่เมืองทั้งหมด (ตัวต่อรอบการเลี้ยง 1 ปี)	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 50	219	56.3
50 - 100	122	31.4
มากกว่า 100	48	12.3
รวม	389	100.0
จำนวนไก่อพื้นที่เมืองทั้งหมดต่ำสุด	10 ตัว	
จำนวนไก่อพื้นที่เมืองทั้งหมดสูงสุด	800 ตัว	
จำนวนไก่อพื้นที่เมืองทั้งหมดเฉลี่ย	62 ตัว	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	74.96	

1.9 จำนวนไก่อฟาร์ม

จากผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 95.9 มีไก่อฟาร์ม ส่วนเกษตรกรที่เหลืออีกร้อยละ 4.1 ไม่มีไก่อฟาร์ม โดยเกษตรกรที่มี ไก่อฟาร์มส่วนใหญ่ร้อยละ 56.3 มีจำนวนไก่อฟาร์ม 1 - 2 ตัวต่อรอบการเลี้ยง 1 ปี รองลงมาร้อยละ 29.7 มีจำนวนไก่อฟาร์ม ตั้งแต่ 3 - 9 ตัวต่อรอบการเลี้ยง 1 ปี และร้อยละ 13.9 มีจำนวนไก่อฟาร์ม มากกว่า 10 ตัวขึ้นไปต่อรอบการเลี้ยง 1 ปี (ตาราง 18)

ตาราง 18 จำนวนไก่พ่อพันธุ์

จำนวนไก่พ่อพันธุ์ (ตัวต่อรอบการเลี้ยง 1 ปี)	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
ไม่มีไก่พ่อพันธุ์	16	4.1
มีไก่พ่อพันธุ์	373	95.9
มีไก่พ่อพันธุ์ 1 - 2 ตัว	210	56.3
มีไก่พ่อพันธุ์ 3 - 9 ตัว	111	29.8
มีไก่พ่อพันธุ์ตั้งแต่ 10 ตัวขึ้นไป	52	13.9
รวม	389	100.0

หมายเหตุ : เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองจำนวน 16 คน ไม่มีไก่พ่อพันธุ์ เนื่องจากเกษตรกรมีการลดต้นทุนการผลิต โดยการใช้ไก่พ่อพันธุ์ที่มีสายพันธุ์ดีจากเพื่อนเกษตรกรในการผสมพันธุ์ และเกษตรกรบางส่วนได้รับสนับสนุนลูกไก่พื้นเมืองจากหน่วยงานด้านปศุสัตว์

จำนวนไก่พ่อพันธุ์ต่ำสุด	0	ตัว
จำนวนไก่พ่อพันธุ์สูงสุด	22	ตัว
จำนวนไก่พ่อพันธุ์เฉลี่ย	4	ตัว
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.61	

1.10 จำนวนไก่อแม่พันธุ์

จากผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 96.1 มีไก่อแม่พันธุ์ ส่วนเกษตรกรที่เหลืออีกร้อยละ 3.9 ไม่มีไก่อแม่พันธุ์ โดยเกษตรกรที่มีไก่อแม่พันธุ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 45.9 มีจำนวนไก่อแม่พันธุ์ 1 - 4 ตัวต่อรอบการเลี้ยง 1 ปี รองลงมาร้อยละ 33.2 มีจำนวนไก่อแม่พันธุ์ 5 - 10 ตัวต่อรอบการเลี้ยง 1 ปี และร้อยละ 20.9 มีจำนวนไก่อแม่พันธุ์มากกว่า 11 ตัวขึ้นไปต่อรอบการเลี้ยง 1 ปี (ตาราง 19)

ตาราง 19 จำนวนไก่อแม่พันธุ์

จำนวนไก่อแม่พันธุ์ (ตัวต่อรอบการเลี้ยง 1 ปี)	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
ไม่มีไก่อแม่พันธุ์	15	96.1
มีไก่อแม่พันธุ์	374	3.9
มีไก่อแม่พันธุ์ 1 - 4 ตัว	172	45.9
มีไก่อแม่พันธุ์ 5 - 10 ตัว	124	33.2
มีไก่อแม่พันธุ์ตั้งแต่ 11 ตัวขึ้นไป	78	20.9
รวม	389	100.0

หมายเหตุ : เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง 15 คน ไม่มีไก่อแม่พันธุ์ เนื่องจากขณะสำรวจข้อมูลเกษตรกรกลุ่มนี้ ได้รับการสนับสนุนลูกไก่พื้นเมืองจากหน่วยงานด้านปศุสัตว์

จำนวนไก่อแม่พันธุ์ต่ำสุด 0 ตัว

จำนวนไก่อแม่พันธุ์สูงสุด 80 ตัว

จำนวนไก่อแม่พันธุ์เฉลี่ย 9 ตัว

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.61

1.11 การติดต่อเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์

จากผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 50.4 เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ ส่วนเกษตรกรที่เหลืออีก ร้อยละ 49.6 ไม่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ โดยเกษตรกรที่มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ส่วนใหญ่ร้อยละ 78.6 มีจำนวนครั้ง ในการติดต่อ 1 - 4 ครั้งต่อปี รองลงมาร้อยละ 17.4 มีจำนวนครั้งในการติดต่อ 5 - 10 ครั้งต่อปี และร้อยละ 4.0 มีจำนวนครั้ง ในการติดต่อตั้งแต่ 11 ครั้งต่อปี (ตาราง 20)

ตาราง 20 การติดต่อเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์

การติดต่อเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
ไม่เคย	193	49.6
เคย	196	50.4
จำนวนการติดต่อ 1 - 4 ครั้งต่อปี	154	78.6
จำนวนการติดต่อ 5 - 10 ครั้งต่อปี	34	17.4
จำนวนการติดต่อ ตั้งแต่ 11 ครั้งต่อปีขึ้นไป	8	4.0
รวม	389	100.0
การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ต่ำสุด	0 ครั้งต่อปี	
การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์สูงสุด	15 ครั้งต่อปี	
การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์เฉลี่ย	1.72 ครั้งต่อปี	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.7	7

1.12 การเข้ารับการอบรมด้านปศุสัตว์

จากผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 53.0 ไม่เคยเข้ารับการอบรมด้านปศุสัตว์ ส่วนเกษตรกรที่เหลืออีกร้อยละ 47.0 เคยเข้ารับการอบรมด้านปศุสัตว์ โดยเกษตรกรที่เคยเข้ารับการอบรมด้านปศุสัตว์ ส่วนใหญ่ร้อยละ 44.8 มีจำนวนครั้งในการเข้ารับการอบรม 1 ครั้งต่อปี รองลงมาร้อยละ 23.5 มีจำนวนครั้งในการเข้ารับการอบรม 2 ครั้งต่อปี ร้อยละ 16.4 มีจำนวนครั้งในการเข้ารับการอบรม 3 ครั้งต่อปี และร้อยละ 15.3 มีจำนวนครั้งในการเข้ารับการอบรม 4 ครั้งต่อปี (ตาราง 21)

ตาราง 21 การเข้ารับการอบรมด้านปศุสัตว์

การเข้ารับการอบรมด้านปศุสัตว์	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
ไม่เคย	206	53.0
เคย	183	47.0
จำนวนการเข้ารับการอบรม 1 ครั้งต่อปี	82	44.8
จำนวนการเข้ารับการอบรม 2 ครั้งต่อปี	43	23.5
จำนวนการเข้ารับการอบรม 3 ครั้งต่อปี	30	16.4
จำนวนการเข้ารับการอบรม 4 ครั้งต่อปี	28	15.3
รวม	389	100.0

การเข้ารับการอบรมด้านปศุสัตว์ต่ำสุด 0 ครั้งต่อปี

การเข้ารับการอบรมด้านปศุสัตว์สูงสุด 4 ครั้งต่อปี

การเข้ารับการอบรมด้านปศุสัตว์เฉลี่ย 0.95 ครั้งต่อปี

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.26

1.13 การได้รับสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิตจากเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์

จากผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 58.6 เคยได้รับการสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิตจากเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ ส่วนเกษตรกร เหลืออีก ร้อยละ 41.4 ไม่เคยได้รับการสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิตจากเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ โดยเกษตรกรที่ได้รับการสนับสนุนด้วยปัจจัยการผลิตจากเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 82.0 ได้รับวัคซีน รองลงมา ร้อยละ 40.4 ได้รับ ใก่พ่อพันธุ์ ใก่แม่พันธุ์ ลูกใก่พื้นเมือง ร้อยละ 33.8 ได้รับอาหาร ใก่ ร้อยละ 25.4 ได้รับยารักษาโรค ร้อยละ 8.3 ได้รับการสนับสนุนปัจจัยการผลิตด้านอื่นๆ เช่น ตาข่าย มุ้งไนลอน อุปกรณ์ให้น้ำและอาหาร และร้อยละ 1.3 ได้รับเงินทุน (ตาราง 22)

ตาราง 22 การได้รับสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิตจากเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์

การได้รับสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิตจากเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
ไม่เคย	161	41.4
เคย	228	58.6
ใก่พ่อพันธุ์ ใก่แม่พันธุ์ ลูกใก่	92	40.4
วัคซีน	187	82.0
อาหารใก่	77	33.8
ยารักษาโรค	58	25.4
อื่นๆ	19	8.3
เงินทุน	3	1.3
รวม	389	100.0

หมายเหตุ: เกษตรกรสามารถระบุปัจจัยการผลิตที่ได้รับการสนับสนุนมากกว่า 1 อย่าง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร จากผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 47.8 มีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 42.7 มีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในระดับสูง และเกษตรกรที่เหลืออีกร้อยละ 9.5 มีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงในระดับต่ำ (ตาราง 23)

ตาราง 23 ระดับความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

ระดับความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
ต่ำ	37	9.5
ปานกลาง	186	47.8
สูง	166	42.7
รวม	119	100.0

ความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองต่ำสุด 11 คะแนน

ความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองสูงสุด 21 คะแนน

ความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย 18 คะแนน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.18

เมื่อพิจารณาความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร โดยแยกเป็นรายข้อ ซึ่งในแบบสอบถามใช้คำถามทั้งหมด 21 ข้อ และเป็นคำถามแบบเลือกตอบว่าถูก หรือผิดทั้งหมด สามารถประเมินคำตอบของเกษตรกรได้ ดังนี้

1. การเลี้ยงไก่พื้นเมืองแบบปล่อย ทำให้เสี่ยงต่อการเกิดโรคระบาด ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 94.1 ตอบถูก และร้อยละ 5.9 ตอบผิด

2. การเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกรที่มีพื้นที่กว้าง เช่น ไร่นา สวน ควรปล่อยให้หากินเอง เพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่ายในเรื่องอาหาร ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 99.5 ตอบถูก และร้อยละ 0.5 ตอบผิด

3. เปลี่ยนน้ำกินและทำความสะอาดภาชนะใส่น้ำกินของไก่ทุกวันเพื่อป้องกันโรคระบาด ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 99.5 ตอบถูก และร้อยละ 0.5 ตอบผิด

4. การจดบันทึกข้อมูลทำการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ทำให้การเลี้ยงมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 97.4 ตอบถูก และร้อยละ 2.6 ตอบผิด

5. ควรแยกไก่ที่เป็นโรคออกจากฝูง เมื่อไก่แสดงอาการผิดปกติ ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 97.7 ตอบถูก และร้อยละ 2.3 ตอบผิด
6. การผสมพันธุ์มี 2 แบบ กว้างๆ คือการผสมพันธุ์ระหว่างพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์ที่ไม่เป็นญาติกัน และการผสมพันธุ์แบบเลือดชิด ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 79.2 ตอบถูก และร้อยละ 20.8 ตอบผิด
7. เมื่อมีไก่พื้นเมืองตายโดยไม่ทราบสาเหตุ สามารถนำไก่ไปทำเป็นอาหารได้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 88.4 ตอบถูก และร้อยละ 11.6 ตอบผิด
8. การเลี้ยงไก่พื้นเมืองไม่จำเป็นต้องถ่ายพยาธิก็ได้ ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 71.2 ตอบถูก และร้อยละ 28.8 ตอบผิด
9. วัคซีนที่เหลือจากการใช้ สามารถนำใช้ได้อีก ไม่ควรทิ้ง ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 69.4 ตอบถูก และร้อยละ 30.6 ตอบผิด
10. การจัดการและสุขาภิบาลที่ดีจะช่วยป้องกันโรคระบาดได้ ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 95.6 ตอบถูก และร้อยละ 4.4 ตอบผิด
11. ในกรณีที่จะนำไก่พื้นเมืองจากแหล่งอื่นก่อนที่จะเข้าร่วมฝูงต้องมีการกักกันไว้ในบริเวณอื่นก่อนอย่างน้อย 7 วัน ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 97.4 ตอบถูก และร้อยละ 2.6 ตอบผิด
12. โรคระบาดในไก่พื้นเมืองที่สำคัญ ได้แก่ โรคไขหวัดนก โรคนิวคาสเซิล โรคฝีดาษ โรคอหิวาต์และโรคหลอดลมอักเสบ ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 97.2 ตอบถูก และร้อยละ 2.8 ตอบผิด
13. การรักษาพื้นคอกไม่ให้ชื้นและแห้งอยู่เสมอ เป็นการป้องกันไม่ให้เกิดโรคระบาด ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 95.6 ตอบถูก และร้อยละ 4.4 ตอบผิด
14. การให้แสงสว่างไม่เพียงพอ แม่ไก่จะไข่ได้ลดลง ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 90.0 ตอบถูก และร้อยละ 10.0 ตอบผิด
15. อาหารผสมที่ให้ลูกไก่ในระยะ 0 - 6 สัปดาห์ ต้องมีโปรตีน 14 % ในอาหารผสม ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 59.4 ตอบผิด และร้อยละ 40.6 ตอบถูก
16. ลูกไก่อายุ 1-7 วัน ยังไม่ต้องทำวัคซีน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.2 ตอบผิด และร้อยละ 38.8 ตอบถูก
17. ไม่จำเป็นต้องให้อาหารเสริมและวิตามินแก่ไก่พ่อพันธุ์แม่พันธุ์ ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 63.2 ตอบถูก และร้อยละ 36.8 ตอบผิด

18. ตำแหน่งการฉีดวัคซีนได้แก่ ฉีดเข้ากล้ามเนื้อ ฉีดเข้าใต้ผิวหนัง หยอดตา หยอดจมูก และแทงปีก ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 94.9 ตอบถูก และร้อยละ 5.1 ตอบผิด

19. การเปิดตลาดกลางตามอำเภอหรือตำบลต่างๆ เป็นการส่งเสริมและอนุรักษ์การเลี้ยงไก่พื้นเมืองวิธีหนึ่ง ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 94.3 ตอบถูก และร้อยละ 5.7 ตอบผิด

20. การทำวัคซีนต้องทำขณะไก่ออยู่ในสภาพสมบูรณ์แข็งแรงเท่านั้น ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 95.1 ตอบถูก และร้อยละ 4.9 ตอบผิด

21. ไม่จำเป็นต้องบันทึกข้อมูลประจำฟาร์มเพราะเป็นการเสียเวลาและไม่มีประโยชน์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 67.9 ตอบถูก และร้อยละ 32.1 ตอบผิด (ตาราง 24)

ตาราง 24 ความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

n=389

ข้อความถาม	ตอบถูก	ตอบผิด
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. การเลี้ยงไก่พื้นเมืองแบบปล่อย ทำให้เสี่ยงต่อการเกิดโรคระบาด	366 (94.1)	23 (5.9)
2. การเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกรที่มีพื้นที่กว้างเช่น ไร่นา สวน ควรปล่อยให้หากินเองเพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่ายในเรื่องอาหาร	387 (99.5)	2 (0.5)
3. เปลี่ยนน้ำกินและทำความสะอาดภาชนะใส่น้ำกินของไก่ทุกวัน เพื่อป้องกันโรคระบาด	387 (99.5)	2 (0.5)
4. การจดบันทึกข้อมูลทำการเลี้ยงไก่พื้นเมืองทำให้การเลี้ยงมี ประสิทธิภาพมากขึ้น	379 (97.4)	10 (2.6)
5. ควรแยกไก่ที่เป็นโรคออกจากฝูง เมื่อไก่แสดงอาการผิดปกติ	380 (97.7)	9 (2.3)
6. การผสมพันธุ์มี 2 แบบ กว้างๆ คือการผสมพันธุ์ระหว่างพ่อพันธุ์ และแม่พันธุ์ที่ไม่เป็นญาติกัน และการผสมพันธุ์แบบเลือดชิด	308 (79.2)	81 (20.8)
7. เมื่อมีไก่พื้นเมืองตายโดยไม่ทราบสาเหตุ สามารถนำไก่ไปทำเป็น อาหารได้	344 (88.4)	45 (11.6)

ตาราง 24 (ต่อ)

n=389

ข้อความ	ตอบถูก	ตอบผิด
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
8. การเลี้ยงไก่พื้นเมืองไม่จำเป็นต้องถ่ายพยาธิก็ได้	277 (71.2)	112 (28.8)
9. วัคซีนที่เหลือจากการใช้ สามารถนำใช้ได้อีก ไม่ควรทิ้ง	270 (69.4)	119 (30.6)
10. การจัดการและสุขาภิบาลที่ดีจะช่วยป้องกันโรคระบาดได้	372 (95.6)	17 (4.4)
11. ในกรณีที่จะนำไก่พื้นเมืองจากแหล่งอื่นก่อนที่จะเข้าร่วมฝูงต้องมีการกักกันไว้ในบริเวณอื่นก่อนอย่างน้อย 7 วัน	379 (97.4)	10 (2.6)
12. โรคระบาดในไก่พื้นเมืองที่สำคัญ ได้แก่ โรคไขหวัดนก โรคนิวคาสเซิล โรคฝีดาษ โรคอหิวาต์และโรคหลอดลมอักเสบ	378 (97.2)	11 (2.8)
13. การรักษาพื้นคอกไม่ให้ชื้น และแห้งอยู่เสมอ เป็นการป้องกัน ไม่ให้เกิดโรคระบาด	372 (95.6)	17 (4.4)
14. การให้แสงสว่างไม่เพียงพอ แม่ไก่จะไข่ได้ลดลง	350 (90.0)	39 (10.0)
15. อาหารผสมที่ให้ลูกไก่ในระยะ 0 - 6 สัปดาห์ ต้องมีโปรตีน 14 % ในอาหารผสม	158 (40.6)	231 (59.4)
16. ลูกไก่อายุ 1 - 7 วัน ยังไม่ต้องทำวัคซีน	151 (38.8)	238 (61.2)
17. ไม่จำเป็นต้องให้อาหารเสริมและวิตามินแก่ไก่พ่อพันธุ์แม่พันธุ์	246 (63.2)	143 (36.8)
18. ตำแหน่งการฉีดวัคซีน ได้แก่ ฉีดเข้ากล้ามเนื้อ ฉีดเข้าใต้ผิวหนัง หยอดตา หยอดจมูกและแทงปีก	369 (94.9)	20 (5.1)
19. การเปิดตลาดกลางอำเภอหรือตำบลต่างๆ เป็นการส่งเสริม และอนุรักษ์การเลี้ยงไก่พื้นเมืองวิธีหนึ่ง	367 (94.3)	22 (5.7)
20. การทำวัคซีนต้องทำขณะไก่อยู่ในสภาพสมบูรณ์แข็งแรงเท่านั้น	370 (95.1)	19 (4.9)

ตาราง 24 (ต่อ)

n=389

ข้อความ	ตอบถูก	ตอบผิด
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
21. ไม่จำเป็นต้องบันทึกข้อมูลประจำฟาร์มเพราะเป็นการเสียเวลา และไม่มีประโยชน์	264 (67.9)	125 (32.1)

หมายเหตุ : คำถามเชิงบวกได้แก่ 1,2,3,4,5,6,10,11,12,13,14, 18,19,20 (หากเกษตรกรตอบถูกได้ 1 คะแนน หากเกษตรกรตอบผิดได้ 0 คะแนน)

คำถามเชิงลบ ได้แก่ 7,8,9,15,16,17,21 (หากเกษตรกรตอบถูกได้ 0 คะแนน หาก
เกษตรกรตอบผิดได้ 1 คะแนน)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการปฏิบัติและการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของ เกษตรกร

วิธีการวิเคราะห์การปฏิบัติในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร ซึ่งในแบบสอบถามใช้
คำถามทั้งหมด 15 ข้อ และเป็นคำถามแบบเลือกตอบ 4 ข้อ เป็นการให้คะแนนการปฏิบัติโดยผู้วิจัย
แบ่งช่วงคะแนนออกเป็น 4 ช่วงคะแนน

กำหนดระดับการปฏิบัติมาก = 3 คะแนน

กำหนดระดับการปฏิบัติปานกลาง = 2 คะแนน

กำหนดระดับการปฏิบัติน้อย = 1 คะแนน

กำหนดระดับการไม่ปฏิบัติ = 0 คะแนน

ผู้วิจัยนำมาจัดกลุ่ม โดยมีสูตรภาคชั้น

สูตรภาคชั้น (Class Interval) = $\frac{\text{พิสัย (Range)}}{\text{จำนวนชั้น}}$

$$= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{แทนค่า} = \frac{3 - 0}{4}$$

$$= 0.75$$

ดังนั้น ในการจัดช่วงคะแนนเฉลี่ยจึงสามารถจัดลำดับคะแนนและแปลความระดับการปฏิบัติได้ดังนี้

ระดับคะแนน		ระดับการปฏิบัติ	
คะแนนเฉลี่ย	2.28 - 3.03	หมายถึง	มาก
คะแนนเฉลี่ย	1.52 - 2.27	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	0.76 - 1.51	หมายถึง	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	0 - 0.75	หมายถึง	ไม่ปฏิบัติ

จากการวิเคราะห์การปฏิบัติในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกรสัมภาษณ์ พบว่า เกษตรกรมีระดับคะแนนระดับการปฏิบัติในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย 1.74 ถือว่า เกษตรกรมีการปฏิบัติในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับปานกลาง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. เลี้ยงแบบปล่อยหากินเองตามธรรมชาติ เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.37)
2. เลี้ยงแบบมีการขังกรงแล้วไก่และสุ่มไก่ เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.19)
3. เลี้ยงไก่แบบมีโรงเรือนถาวร เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.57)
4. ปล่อยให้ผสมพันธุ์เอง เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.50)
5. มีการคัดเลือกพ่อพันธุ์แม่พันธุ์หรือมีการนำสายพันธุ์จากแหล่งอื่นมาผสมเกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.75)
6. มีการบันทึกประวัติพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับไม่ปฏิบัติ (ค่าเฉลี่ย 0.52)
7. หากินเองตามธรรมชาติ หรือกินน้ำและเศษอาหารตามใต้ถุนบ้าน เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.39)
8. มีการให้อาหารเช้า เย็นอย่างสม่ำเสมอ เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.40)
9. มีการให้อาหารเสริม วิตามินและมีการแยกรงน้ำ รางอาหารเป็นสัดส่วน เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.25)
10. แยกกรงอนุบาลลูกไก่ เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.75)
11. มีกรงแล้วไก่แบบถาวรและไม่ถาวร มีสุ่มไก่ เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.20)

12. มีโรงเรือนถาวร มีกรง เล้าไก่ สุ่มไก่ แยกพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.79)
13. มีการใช้สมุนไพร แทนการให้วัคซีนและยารักษาโรค เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 0.97)
14. มีการให้วัคซีนเฉพาะบางโรค เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.80)
15. มีการทำวัคซีนตามโปรแกรมและมีการจดบันทึกการทำวัคซีน เกษตรกรมีการปฏิบัติในระดับไม่ปฏิบัติ (ค่าเฉลี่ย 0.57) (ตาราง 25)

ตาราง 25 การปฏิบัติในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

ลักษณะการปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ				ค่าเฉลี่ย	แปลความ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ปฏิบัติ		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
1. เลี้ยงแบบปล่อยหากินเองตามธรรมชาติ	274 (70.4)	23 (5.9)	55 (14.1)	37 (9.5)	2.37	มาก
2. เลี้ยงแบบมีการขังกรง เล้าไก่ และ สุ่มไก่	181 (46.5)	119 (30.6)	69 (17.7)	20 (5.1)	2.19	ปานกลาง
3. เลี้ยงไก่แบบมีโรงเรือนถาวร	161 (41.4)	51 (13.1)	26 (6.7)	151 (38.8)	1.57	ปานกลาง
4. ปล่อยให้ผสมพันธุ์เอง	299 (76.9)	27 (6.9)	23 (5.9)	40 (10.3)	2.50	มาก
5. มีการคัดเลือกพ่อพันธุ์แม่พันธุ์หรือมีการนำสายพันธุ์จากแหล่งอื่นมาผสม	160 (41.1)	41 (10.5)	117 (30.1)	71 (18.3)	1.75	ปานกลาง
6. มีการบันทึกประวัติพ่อพันธุ์แม่พันธุ์	25 (6.4)	17 (4.4)	95 (24.4)	252 (64.8)	0.52	ไม่ปฏิบัติ
7. หากินเองตามธรรมชาติหรือกินน้ำและเศษอาหารตามใต้ถุนบ้าน	231 (59.4)	99 (25.4)	37 (9.5)	22 (5.7)	2.39	มาก

ตาราง 25 (ต่อ)

ลักษณะการปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ				ค่าเฉลี่ย	แปลความ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ปฏิบัติ		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
8. มีการให้อาหารเช้า เช่น อย่างสม่ำเสมอ	261 (67.1)	46 (11.8)	61 (15.7)	21 (5.4)	2.40	มาก
9. มีการให้อาหารเสริม วิตามินและมีการแยกราง น้ำธัญพืชเป็นส่วน	96 (24.7)	63 (16.2)	72 (18.5)	158 (40.6)	1.25	น้อย
10. แยกกรงอนุบาลลูกไก่	155 (39.8)	66 (17.0)	86 (22.1)	82 (21.1)	1.75	ปาน กลาง
11. มีกรง เล้าไก่แบบถาวร และไม่ถาวร มีสุมไก่	178 (45.8)	131 (33.7)	60 (15.4)	20 (5.1)	2.20	มาก
12. มีโรงเรือนถาวร มีกรง เล้าไก่ สุมไก่ แยกพ่อ พันธุ์แม่พันธุ์	143 (36.8)	96 (24.7)	77 (19.8)	73 (18.8)	1.79	ปาน กลาง
13. มีการใช้สมุนไพร แทน การให้วัคซีนและยา รักษาโรค	35 (9.0)	116 (29.8)	39 (10.0)	199 (51.2)	0.97	น้อย
14. มีการทำวัคซีนเฉพาะ บางโรค	141 (36.2)	112 (28.8)	54 (13.9)	82 (21.1)	1.80	ปาน กลาง
15. มีการทำวัคซีนตาม โปรแกรมและมีการจด บันทึกการทำวัคซีน	44 (11.3)	24 (6.2)	43 (11.1)	278 (71.5)	0.57	ไม่ ปฏิบัติ
ค่าเฉลี่ยรวม					1.74	ปาน กลาง

หมายเหตุ : การแปลความในระดับไม่ปฏิบัติในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร จากการสำรวจ
ข้อมูล พบว่าเกษตรกรได้มีการปฏิบัติในระดับต่างๆ แล้วจึงนำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย ซึ่ง
เป็นการเปรียบเทียบกับระดับคะแนนการปฏิบัติของเกษตรกรเท่านั้น

วิธีการวิเคราะห์คะแนนการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง เกษตรกรสามารถเลือกตอบตามระดับการปฏิบัติของตน เพียง 1 ระดับการปฏิบัติ ซึ่งข้อถามทั้งหมดมี 15 ข้อ โดยนำคะแนนที่ได้จากข้อคำถามระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองคูณกับคะแนนระดับการปฏิบัติโดยเลือกตามข้อคำถามทีละรายข้อ แล้วรวมเป็นคะแนนการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

ซึ่งคะแนนสูงสุดและต่ำสุด มาจากข้อมูลที่เก็บได้จากแบบสอบถาม โดยมีคะแนนสูงสุด 74 คะแนน คะแนนต่ำสุด 10 คะแนน และมีจำนวนชั้น เท่ากับ 3 ตามระดับการใช้เทคโนโลยี ดังนั้นจึงสามารถจัดระดับคะแนน และแปลความหมายจากการปฏิบัติของเกษตรกร ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ระดับ โดยผู้วิจัยนำมาจัดกลุ่มโดยมีอันตรภาคชั้น

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น (Class Interval)} &= \frac{\text{พิสัย (Range)}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ \text{แทนค่า} &= \frac{74 - 10}{3} \\ &= 21.33 \end{aligned}$$

ดังนั้น ในการจัดช่วงคะแนนเฉลี่ยจึงสามารถจัดลำดับคะแนน และแปลความระดับการปฏิบัติได้ดังนี้

ระดับคะแนน	ระดับการใช้เทคโนโลยี	ค่า
คะแนนเฉลี่ย 10 - 31	หมายถึง	ต่ำ
คะแนนเฉลี่ย 32 - 53	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 54 - 74	หมายถึง	สูง

จากการวิเคราะห์คะแนนจากการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 44.0 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับปานกลาง รองลงมา มีเกษตรกรร้อยละ 40.4 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับสูงและร้อยละ 15.7 เกษตรกรมีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับต่ำ (ตาราง 26)

ตาราง 26 ระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

ระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
ต่ำ	61	15.7
ปานกลาง	171	44.0
สูง	157	40.4
รวม	389	100.0

คะแนนการปฏิบัติที่เกษตรกรได้ต่ำสุด 10 คะแนน

คะแนนการปฏิบัติที่เกษตรกรได้สูงสุด 74 คะแนน

คะแนนการปฏิบัติเฉลี่ยที่เกษตรกรได้ 47.63 คะแนน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 16.589

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองด้วยค่าทดสอบไคสแควร์ (Chi - square Test)

4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของเกษตรกรกับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของเกษตรกรกับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยใช้ค่าทดสอบไคสแควร์ (Chi - square Test) พบว่า ค่าทดสอบไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.85 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าทดสอบไคสแควร์ในตารางมีค่าเท่ากับ 5.99 โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่า ค่าทดสอบไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าทดสอบไคสแควร์ในตาราง หมายถึง อายุของเกษตรกรไม่ มีความสัมพันธ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

เมื่อพิจารณา จากจำนวนเกษตรกรและค่าร้อยละในตาราง พบว่า เกษตรกรที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ปี ส่วนใหญ่ร้อยละ 46.1 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 40.0 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับ สูง ที่เหลืออีกร้อยละ 13.9 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับ ต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับเกษตรกร ที่มีอายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 42.4 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 40.6 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับสูง ที่เหลืออีกร้อยละ 17.0 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับ ต่ำ ซึ่งลักษณะการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองตามช่วงอายุของเกษตรกร มีความคล้ายคลึงกัน (ตาราง 27)

ตาราง 27 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของเกษตรกรกับระดับการใช้เทคโนโลยีการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

อายุของเกษตรกร	ระดับการใช้เทคโนโลยี			รวม จำนวนคน (ร้อยละ)
	ต่ำ จำนวนคน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวนคน (ร้อยละ)	สูง จำนวนคน (ร้อยละ)	
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ปี	23 (13.9)	76 (46.1)	66 (40.0)	165 (100.0)
ตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป	38 (17.0)	95 (42.4)	91 (40.6)	224 (100.0)
รวม	61 (15.7)	171 (44.0)	157 (40.4)	389 (100.0)
χ^2 คำนวณ = 0.85	$\chi^2_{(2,0.05)}$ ตาราง = 5.99		ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (NS)	

4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของเกษตรกรกับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของเกษตรกรกับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยใช้ค่า ทดสอบไคสแควร์ (Chi - square Test) พบว่าค่าทดสอบไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2.95 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าทดสอบ ไคสแควร์ในตารางมีค่าเท่ากับ 5.99 โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่า ค่าทดสอบไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าน้อยค่าทดสอบ ไคสแควร์ในตาราง หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

เมื่อพิจารณา จากจำนวนเกษตรกรและค่าร้อยละในตาราง พบว่า เกษตรกรที่มี ระดับการศึกษาสูงสุด น้อยกว่าหรือเท่ากับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.0 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับปานกลาง และระดับสูง ที่เหลืออีก ร้อยละ 14.0 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับ ต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับเกษตรกร ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 45.8 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 35.1 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับสูง ที่เหลืออีก ร้อยละ 19.1 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับต่ำ (ตาราง 28)

ตาราง 28 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดของเกษตรกรกับระดับการใช้เทคโนโลยีการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

ระดับการศึกษาสูงสุด	ระดับการใช้เทคโนโลยี			รวม จำนวนคน (ร้อยละ)
	ต่ำ จำนวนคน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวนคน (ร้อยละ)	สูง จำนวนคน (ร้อยละ)	
ต่ำกว่าหรือเท่ากับระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	36 (14.0)	111 (43.0)	111 (43.0)	258 (100.0)
สูงกว่าระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ขึ้นไป	25 (19.1)	60 (45.8)	45 (35.1)	131 (100.0)
รวม	61 (15.7)	171 (44.0)	157 (40.4)	389 (100.0)
χ^2 คำนวณ = 2.95	$\chi^2_{(2,0.05)}$ ตาราง = 5.99		ไม่	มีนัยสำคัญทางสถิติ (NS)

4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของครัวเรือนกับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของครัวเรือนต่อปีกับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยใช้ค่า ทดสอบไคสแควร์ (Chi - square Test) พบว่า ค่าทดสอบ ไคสแควร์ ที่คำนวณ ได้มีค่าเท่ากับ 29.99 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าทดสอบ ไคสแควร์ ในตารางมีค่าเท่ากับ 13.82 โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.001 แสดงว่า ค่าทดสอบไคสแควร์ที่คำนวณ ได้มากกว่าค่าทดสอบ ไคสแควร์ในตาราง หมายถึง รายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของครัวเรือนต่อปีมีความสัมพันธ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

เมื่อพิจารณา จากจำนวนเกษตรกรและค่าร้อยละในตาราง พบว่า จำนวนเกษตรกร ที่มีรายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของครัวเรือนน้อยกว่า 5,000 บาทต่อปี ส่วนใหญ่ร้อยละ 45.2 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 33.7 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับสูง ที่เหลืออีกร้อยละ 21.1 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับเกษตรกรที่มีรายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของครัวเรือน มากกว่า 5,000 บาทต่อปี พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.3 ใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับ สูง รองลงมา ร้อยละ 40.9 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับ ปานกลางซึ่งมีเพียง เกษตรกรร้อยละ

1.8 เท่านั้นที่มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับต่ำ แสดงให้เห็นว่าเกษตรกรที่มีรายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของครัวเรือนต่อปีมากกว่า มีแนวโน้มที่จะนำเทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับสูงไปใช้มากกว่าเกษตรกรที่มีรายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของครัวเรือนต่อปีน้อย ดังนั้น รายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของครัวเรือนต่อปี ที่แตกต่างกันของเกษตรกรมีผลต่อการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองที่ต่างกัน (ตาราง 29)

ตาราง 29 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของครัวเรือนต่อปีกับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

รายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของครัวเรือน (บาท/ปี)	ระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง			รวม จำนวนคน (ร้อยละ)
	ต่ำ จำนวนคน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวนคน (ร้อยละ)	สูง จำนวนคน (ร้อยละ)	
น้อยกว่า 5,000	59 (21.1)	126 (45.2)	94 (33.7)	142 (100.0)
มากกว่า 5,000	2 (1.8)	45 (40.9)	63 (57.3)	137 (100.0)
รวม	61 (15.7)	171 (44.0)	157 (40.4)	389 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 29.99

$\chi^2_{(2,0.001)}$ ตาราง = 13.82

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของพื้นที่ในการใช้เลี้ยงไก่พื้นเมืองกับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ขนาดของพื้นที่ในการใช้เลี้ยงไก่พื้นเมือง กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยใช้ค่า ทดสอบไคสแควร์ (Chi - square Test) พบว่า ค่าทดสอบไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.52 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าทดสอบ ไคสแควร์ในตารางมีค่าเท่ากับ 5.99 โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่า ค่าทดสอบไคสแควร์ ที่คำนวณได้น้อยกว่าค่าทดสอบ ไคสแควร์ในตาราง หมายถึง ขนาดของพื้นที่ในการใช้เลี้ยงไก่พื้นเมือง ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร เมื่อพิจารณา จากจำนวนเกษตรกรและค่าร้อยละในตาราง พบว่า เกษตรกร ที่มีขนาดของพื้นที่ในการใช้เลี้ยงไก่พื้นเมืองน้อยกว่า 2 งาน ส่วนใหญ่ร้อยละ 43.8 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 38.2 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับ สูง ที่เหลืออีก ร้อยละ 18.0 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับ ต่ำ เมื่อเปรียบเทียบเกษตรกร ที่มีขนาดของพื้นที่ในการใช้เลี้ยงไก่พื้นเมือง ตั้งแต่ 2 งานขึ้นไป พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 44.0 ใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับ ปานกลางรองลงมา ร้อยละ 41.0 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับ สูง ที่เหลืออีก ร้อยละ 15.0 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับต่ำ (ตาราง 30)

ตาราง 30 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของพื้นที่ในการใช้เลี้ยงไก่พื้นเมืองกับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

ขนาดของพื้นที่ในการใช้เลี้ยงไก่พื้นเมือง (งาน)	ระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง			รวม จำนวนคน (ร้อยละ)
	ต่ำ จำนวนคน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวนคน (ร้อยละ)	สูง จำนวนคน (ร้อยละ)	
น้อยกว่า 2 งาน	16 (18.0)	39 (43.8)	34 (38.2)	89 (100.0)
ตั้งแต่ 2 งานขึ้นไป	45 (15.0)	132 (44.0)	123 (41.0)	224 (100.0)
รวม	61 (15.7)	171 (44.0)	157 (40.4)	389 (100.0)

χ^2 จำนวน = 0.52

$\chi^2_{(2,0.05)}$ ตาราง = 5.99

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (NS)

4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองกับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองกับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยใช้ค่า ทดสอบไคสแควร์ (Chi - square Test) พบว่าค่าทดสอบไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 73.97 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าทดสอบไคสแควร์ในตารางมีค่าเท่ากับ 13.82 โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.001 แสดงว่าค่าทดสอบไคสแควร์ที่คำนวณได้มากกว่าค่าทดสอบไคสแควร์ในตาราง หมายถึง วัตถุประสงค์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองมีความสัมพันธ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

เมื่อพิจารณา จากจำนวนเกษตรกรและคำร้อยละในตาราง พบว่า เกษตรกรที่มีวัตถุประสงค์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเพื่อบริโภคและวัตถุประสงค์อื่นๆ ส่วนใหญ่ร้อยละ 53.6 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับต่ำ รองลงมาร้อยละ 33.9 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับปานกลางและมีเพียงร้อยละ 12.5 เท่านั้นที่มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับสูง เมื่อเปรียบเทียบกับเกษตรกรที่มีวัตถุประสงค์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเพื่อจำหน่าย พบว่า เกษตรกรร้อยละ 45.6 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับปานกลางและร้อยละ 45.0 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับสูง ซึ่งมีเพียงเกษตรกรร้อยละ 9.3 เท่านั้นที่มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับต่ำ แสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่มี วัตถุประสงค์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเพื่อจำหน่าย มีแนวโน้มที่จะนำเทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองไปใช้มากกว่าเกษตรกรที่มีการเลี้ยงเพื่อบริโภคและมีวัตถุประสงค์อื่น ๆ ดังนั้น วัตถุประสงค์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกรที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองที่ต่างกัน (ตาราง 31)

ตาราง 31 ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองกับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

วัตถุประสงค์การเลี้ยง	ระดับการใช้เทคโนโลยี			รวม จำนวนคน (ร้อยละ)
	ต่ำ จำนวนคน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวนคน (ร้อยละ)	สูง จำนวนคน (ร้อยละ)	
บริโภคและวัตถุประสงค์อื่นๆ	30 (53.6)	19 (33.9)	7 (12.5)	56 (100.0)
เพื่อจำหน่าย	31 (9.3)	152 (45.6)	150 (45.0)	333 (100.0)
รวม	61 (15.7)	171 (44.0)	157 (40.4)	389 (100.0)
χ^2 คำนวณ = 73.97 ที่ 0.001	$\chi^2_{(2,0.05)}$ ตาราง = 13.82		มีนัยสำคัญทางสถิติ	

4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองกับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยใช้ค่า ทดสอบไคสแควร์ (Chi - square Test) พบว่า ค่าทดสอบไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2.08 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าทดสอบ ไคสแควร์ในตารางมีค่าเท่ากับ 5.99 โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่า ค่าทดสอบไคสแควร์ที่คำนวณได้น้อยกว่าค่าทดสอบไคสแควร์ในตาราง หมายถึง ประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

เมื่อพิจารณา จากจำนวนเกษตรกรและค่าร้อยละในตาราง พบว่า จำนวนเกษตรกร ที่มีประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองน้อยกว่า 20 ปี ส่วนใหญ่ร้อยละ 47.2 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 35.2 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับสูง ที่เหลืออีกร้อยละ 17.6 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับ ต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับเกษตรกรที่มีประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 42.8 ใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 42.4 มี

การใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับ สูง ซึ่งมีจำนวนเกษตรกรที่ใกล้เคียงกัน ที่เหลืออีก ร้อยละ 14.8 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงพื้นเมืองระดับต่ำ (ตาราง 32)

ตาราง 32 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองกับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

ประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง (ปี)	ระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง			รวม จำนวนคน (ร้อยละ)
	ต่ำ จำนวนคน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวนคน (ร้อยละ)	สูง จำนวนคน (ร้อยละ)	
น้อยกว่า 20 ปี	22 (17.6)	59 (47.2)	44 (35.2)	125 (100.0)
ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป	39 (14.8)	112 (42.4)	113 (42.8)	264 (100.0)
รวม	61 (15.7)	171 (44.0)	157 (40.4)	389 (100.0)
χ^2 คำนวณ = 2.08	$\chi^2_{(2,0.05)}$ ตาราง = 5.99	ไม่	มีนัยสำคัญทางสถิติ (NS)	

4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนไก่พื้นเมืองทั้งหมดกับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนไก่พื้นเมืองทั้งหมดกับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยใช้ค่า ทดสอบไคสแควร์ (Chi - square Test) พบว่า ค่าทดสอบไคสแควร์ ที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 107.59 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าทดสอบ ไคสแควร์ ในตารางมีค่าเท่ากับ 13.82 โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.001 แสดงว่า ค่าทดสอบไคสแควร์ที่คำนวณได้มากกว่าค่าทดสอบไคสแควร์ในตาราง หมายถึง จำนวนไก่พื้นเมืองทั้งหมดมีความสัมพันธ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

เมื่อพิจารณา จากจำนวนเกษตรกรและค่าร้อยละในตาราง พบว่า จำนวนเกษตรกร ที่มีจำนวนไก่พื้นเมืองทั้งหมดน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ตัว ส่วนใหญ่ร้อยละ 53.7 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับ ปานกลาง รองลงมาร้อยละ 33.9 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับ ต่ำ ที่เหลือ ร้อยละ 22.4 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับสูง เมื่อเปรียบเทียบกับเกษตรกรที่มีจำนวนไก่พื้นเมืองตั้งแต่ 51 ตัวขึ้นไป พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ

74.6 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับ สูง รองลงมาร้อยละ 25.4 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับ ปานกลาง ซึ่งไม่มีเกษตรกรที่มีการ ใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับต่ำ แสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่มี จำนวนไก่พื้นเมืองทั้งหมดมากกว่า มีแนวโน้มที่จะนำเทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับสูงไปใช้มากกว่าเกษตรกรที่มีจำนวนไก่พื้นเมืองทั้งหมดน้อย ดังนั้นจำนวน ไก่พื้นเมืองทั้งหมดของเกษตรกรที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองที่ต่างกัน (ตาราง 33)

ตาราง 33 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนไก่พื้นเมืองทั้งหมดกับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

จำนวนไก่พื้นเมืองทั้งหมด (ตัว)	ระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง			รวม จำนวนคน (ร้อยละ)
	ต่ำ จำนวนคน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวนคน (ร้อยละ)	สูง จำนวนคน (ร้อยละ)	
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ตัว	61 (23.9)	137 (53.7)	57 (22.4)	255 (100.0)
ตั้งแต่ 51 ตัวขึ้นไป	0 (0.0)	34 (25.4)	100 (74.6)	224 (100.0)
รวม	61 (15.7)	171 (44.0)	157 (40.4)	389 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 107.59 $\chi^2_{(2,0.001)}$ ตาราง = 13.82 ไม่ มีนัยสำคัญทางสถิติ (NS)

4.8 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนไก่ฟอพันธุ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนไก่ฟอพันธุ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยใช้ค่า ทดสอบไคสแควร์ (Chi - square Test) พบว่า ค่าทดสอบไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 84.39 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าทดสอบ ไคสแควร์ ในตารางมีค่าเท่ากับ 13.82 โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.001 แสดงว่า ค่าทดสอบ ไคสแควร์ที่คำนวณได้มากกว่าค่าทดสอบไคสแควร์ในตาราง หมายถึง จำนวนไก่ฟอพันธุ์มีความสัมพันธ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

เมื่อพิจารณา จากจำนวนเกษตรกรและค่าร้อยละในตาราง พบว่า จำนวนเกษตรกร ที่มีจำนวนไก่ฟอพันธุ์น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ตัว ส่วนใหญ่ร้อยละ 55.8 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยง

ไก่อพื้นที่เมืองระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 23.0 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่อพื้นที่เมืองระดับต่ำ ที่เหลือ ร้อยละ 21.2 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่อพื้นที่เมืองระดับสูง เมื่อเปรียบเทียบกับเกษตรกรที่มีจำนวนไก่อพ่อพันธุ์ตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 66.9 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่อพื้นที่เมืองระดับสูง และร้อยละ 27.6 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่อพื้นที่เมืองระดับปานกลาง ซึ่งมีเกษตรกรเพียงร้อยละ 5.5 เท่านั้นที่มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่อพื้นที่เมืองระดับต่ำ แสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่มี จำนวนไก่อพ่อพันธุ์มากกว่า มีแนวโน้มที่จะนำเทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่อพื้นที่เมือง ระดับสูง ไปใช้มากกว่าเกษตรกรที่มี จำนวนไก่อพ่อพันธุ์น้อย ดังนั้น จำนวนไก่อพ่อพันธุ์ของเกษตรกรที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่อพื้นที่เมืองที่ต่างกัน (ตาราง 34)

ตาราง 34 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนไก่อพ่อพันธุ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่อพื้นที่เมือง

จำนวนไก่อพ่อพันธุ์ (ตัว)	ระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่อพื้นที่เมือง			รวม จำนวนคน (ร้อยละ)
	ต่ำ จำนวนคน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวนคน (ร้อยละ)	สูง จำนวนคน (ร้อยละ)	
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 ตัว	52 (23.0)	126 (55.8)	48 (21.2)	226 (100.0)
ตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป	9 (5.5)	45 (27.6)	109 (66.9)	163 (100.0)
รวม	61 (15.7)	171 (44.0)	157 (40.4)	389 (100.0)

χ^2 จำนวน = 84.39

$\chi^2_{(2,0.001)}$ ตาราง = 13.82

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (NS)

4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนไถ่แม่พันธุ์ กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนไถ่แม่พันธุ์ กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยใช้ค่าทดสอบไคสแควร์ (Chi - square Test) พบว่า ค่าทดสอบไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 131.29 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าทดสอบไคสแควร์ในตารางมีค่าเท่ากับ 13.82 โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.001 แสดงว่า ค่าทดสอบไคสแควร์ที่คำนวณได้มากกว่าค่าทดสอบไคสแควร์ในตาราง หมายถึง จำนวนไถ่แม่พันธุ์มีความสัมพันธ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

เมื่อพิจารณา จากจำนวนเกษตรกรและค่าร้อยละในตาราง พบว่า จำนวนเกษตรกร ที่มีจำนวนไถ่แม่พันธุ์น้อยกว่าหรือเท่ากับ 9 ตัว ส่วนใหญ่ร้อยละ 55.8 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 22.8 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับต่ำ ที่เหลือ ร้อยละ 21.3 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับสูง เมื่อเปรียบเทียบกับเกษตรกรที่มีจำนวนไถ่แม่พันธุ์ตั้งแต่ 10 ตัวขึ้นไป พบว่าเกษตรกร ส่วนใหญ่ร้อยละ 82.0 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับสูง รองลงมาร้อยละ 18.0 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับ ปานกลาง ซึ่งไม่มีเกษตรกรที่มีการ ใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับ ต่ำ แสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่มี จำนวนไถ่แม่พันธุ์มากกว่า มีแนวโน้มที่จะนำเทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ระดับสูง ไปใช้มากกว่าเกษตรกรที่มี จำนวนไถ่แม่พันธุ์น้อย ดังนั้น จำนวนไถ่แม่พันธุ์ของเกษตรกรที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองที่ต่างกัน

(ตาราง 35)

ตาราง 35 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนไก่อแม่พันธุ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

จำนวนไก่อแม่พันธุ์ (ตัว)	ระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง			รวม จำนวนคน (ร้อยละ)
	ต่ำ จำนวนคน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวนคน (ร้อยละ)	สูง จำนวนคน (ร้อยละ)	
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 9 ตัว	61 (22.8)	149 (55.8)	57 (21.3)	267 (100.0)
ตั้งแต่ 10 ตัวขึ้นไป	0 (0.0)	22 (18.0)	100 (82.0)	122 (100.0)
รวม	61 (15.7)	171 (44.0)	157 (40.4)	389 (100.0)
χ^2 คำนวณ = 131.29	$\chi^2_{(2,0.001)}$ ตาราง = 13.82		มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001	

4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยใช้ค่า ทดสอบไคสแควร์ (Chi - square Test) พบว่า ค่าทดสอบไคสแควร์ ที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 106.61 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าทดสอบ ไคสแควร์ ในตารางมีค่าเท่ากับ 13.82 โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.001 แสดงว่าค่าทดสอบไคสแควร์ที่คำนวณได้มากกว่าค่าทดสอบ ไคสแควร์ในตาราง หมายถึง การติดต่อเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์มีความสัมพันธ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

เมื่อพิจารณาจำนวนเกษตรกรที่ไม่เคยไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่ พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 54.4 มีการใช้เทคโนโลยี ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 29.0 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับต่ำ โดยมี เกษตรกร เพียงร้อยละ 16.6 เท่านั้น ที่มีการ ใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับสูง เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนเกษตรกรที่เคยไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 63.8 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

ระดับสูง รองลงมา ร้อยละ 33.7 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับปานกลาง ซึ่งมีเพียงเกษตรกรร้อยละ 2.6 เท่านั้นที่มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับต่ำ แสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์มีแนวโน้มที่จะนำเทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับสูงไปใช้มากกว่าเกษตรกรที่ไม่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ ดังนั้นการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ของเกษตรกรที่แตกต่างกัน มีผลต่อระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ที่ต่างกัน (ตาราง 36)

ตาราง 36 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์	ระดับการใช้เทคโนโลยี			รวม จำนวนคน (ร้อยละ)
	ต่ำ จำนวนคน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวนคน (ร้อยละ)	สูง จำนวนคน (ร้อยละ)	
ไม่เคย	56 (29.0)	105 (54.4)	32 (16.6)	193 (100.0)
เคย	5 (2.6)	66 (33.7)	125 (63.8)	196 (100.0)
รวม	61 (15.7)	171 (44.0)	157 (40.4)	389 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 106.61 $\chi^2_{(2,0.001)}$ ตาราง = 13.82 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

4.11 ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้ารับการอบรมด้านปศุสัตว์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้ารับการอบรมด้านปศุสัตว์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง โดยใช้ค่าทดสอบไคสแควร์ (Chi - square Test) พบว่าค่าทดสอบไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 112.64 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าทดสอบไคสแควร์ในตารางมีค่าเท่ากับ 13.82 โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.001 แสดงว่าค่าทดสอบไคสแควร์ที่คำนวณได้มากกว่าค่าทดสอบไคสแควร์ในตาราง หมายถึง การเข้ารับการอบรมด้านปศุสัตว์มีความสัมพันธ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

เมื่อพิจารณาจากจำนวนเกษตรกรและค่าร้อยละในตาราง พบว่า จำนวนเกษตรกรที่ไม่เคยเข้ารับการอบรมด้านปศุสัตว์ ส่วนใหญ่ร้อยละ 51.9 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 29.6 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับต่ำ ที่เหลืออีกร้อยละ 18.4 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับสูง เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนเกษตรกรที่เคยเข้ารับการอบรมด้านปศุสัตว์ พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 65.0 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับสูง และร้อยละ 35.0 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับปานกลาง ซึ่งไม่มีเกษตรกรที่มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับต่ำ แสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่เคยเข้ารับการอบรมด้านปศุสัตว์มีแนวโน้มที่จะนำเทคโนโลยีการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับสูงไปใช้มากกว่าเกษตรกรที่ไม่เคยเข้ารับการอบรมด้านปศุสัตว์ ดังนั้น การเข้ารับการอบรมด้านปศุสัตว์ ของเกษตรกรที่แตกต่างกัน มีผลต่อระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองที่ต่างกัน (ตาราง 37)

ตาราง 37 ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้ารับการอบรมด้านปศุสัตว์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

การเข้ารับการ อบรมด้าน ปศุสัตว์	ระดับการใช้เทคโนโลยี			รวม จำนวนคน (ร้อยละ)
	ต่ำ จำนวนคน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวนคน (ร้อยละ)	สูง จำนวนคน (ร้อยละ)	
ไม่เคย	61 (29.6)	107 (51.9)	38 (18.4)	206 (100.0)
เคย	0 (0.0)	64 (35.0)	119 (65.0)	183 (100.0)
รวม	61 (15.7)	171 (44.0)	157 (40.4)	389 (100.0)

χ^2 จำนวน = 112.64

$\chi^2_{(2,0.001)}$ ตาราง = 13.82

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิตกับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้ารับการอบรมด้านปศุสัตว์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยใช้ค่า ทดสอบไคสแควร์ (Chi - square Test) พบว่าค่าทดสอบไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 102.19 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าทดสอบไคสแควร์ในตารางมีค่าเท่ากับ 13.82 โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.001 แสดงว่าค่าทดสอบไคสแควร์ที่คำนวณได้มากกว่าค่าทดสอบไคสแควร์ในตาราง หมายถึง การได้รับสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิตมีความสัมพันธ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

เมื่อพิจารณา จากจำนวนเกษตรกรและค่าร้อยละในตาราง พบว่า จำนวนเกษตรกรที่ไม่เคยได้รับสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิต ส่วนใหญ่ร้อยละ 60.9 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 28.0 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับต่ำที่เหลือร้อยละ 11.2 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับสูง เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนเกษตรกรที่เคยได้รับสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิต พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 61.0 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับสูง รองมาร้อยละ 32.0 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับปานกลาง ซึ่งมีเกษตรกรเพียงร้อยละ 7.0 เท่านั้นที่มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับต่ำ แสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่เคยได้รับสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิตมีแนวโน้มที่จะนำเทคโนโลยีการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ระดับสูง ไปใช้มากกว่าเกษตรกรที่ไม่ได้รับสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิต ดังนั้น การได้รับสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิต ของเกษตรกรที่ต่างกััน มีผลต่อระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองที่ต่างกัน (ตาราง 38)

ตาราง 38 ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิตกับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

การได้รับ สนับสนุนด้าน ปัจจัยการผลิต	ระดับการใช้เทคโนโลยี			รวม จำนวนคน (ร้อยละ)
	ต่ำ จำนวนคน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวนคน (ร้อยละ)	สูง จำนวนคน (ร้อยละ)	
ไม่เคย	45 (28.0)	98 (60.9)	18 (11.2)	161 (100.0)
เคย	16 (7.0)	73 (32.0)	139 (61.0)	228 100.0
รวม	61 (15.7)	171 (44.0)	157 (40.4)	389 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 102.19 $\chi^2_{(2,0.001)}$ ตาราง = 13.82 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองกับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองกับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยใช้ค่าไคสแควร์ (Chi - square Test) พบว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 59.42 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า ไคสแควร์ ในตารางมีค่าเท่ากับ 18.47 โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.001 แสดงว่าค่า ไคสแควร์ ที่คำนวณได้มากกว่าค่า ไคสแควร์ในตาราง หมายถึง ความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองมีความสัมพันธ์กับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

เมื่อพิจารณา จากจำนวนเกษตรกรและค่าร้อยละในตาราง พบว่า จำนวนเกษตรกรที่มีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองน้อย ร้อยละ 40.5 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับปานกลางและร้อยละ 35.1 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับสูง จำนวนเกษตรกรที่มีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองปานกลางพบว่า ร้อยละ 47.8 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับปานกลางและร้อยละ 26.3 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนเกษตรกรที่ที่มีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองสูงพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 57.8 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับสูง และร้อยละ 40.4 มีการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับปานกลางแสดงให้เห็น

ว่าเกษตรกรที่มีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองสูงกว่า มีแนวโน้มที่จะนำเทคโนโลยี ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองระดับสูงไปใช้มากกว่าเกษตรกรที่ที่มีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง น้อย ดังนั้น ความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ของเกษตรกรที่แตกต่างกัน มีผลต่อระดับการ ใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองที่ต่างกัน (ตาราง 39)

ตาราง 39 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจกับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยง ไก่พื้นเมือง

ระดับความรู้ ไก่พื้นเมือง	ระดับการใช้เทคโนโลยี			รวม จำนวนคน (ร้อยละ)
	ต่ำ จำนวนคน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวนคน (ร้อยละ)	สูง จำนวนคน (ร้อยละ)	
น้อย (11 - 14 คะแนน)	9 (24.3)	15 (40.5)	13 (35.1)	37 (100.0)
ปานกลาง (15 - 18 คะแนน)	49 (26.3)	89 (47.8)	48 (25.8)	186 (100.0)
สูง (19 - 20 คะแนน)	3 (1.8)	67 (40.4)	96 (57.8)	166 (100.0)
รวม	61 (100.0)	171 (100.0)	157 (100.0)	389 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 59.42

$\chi^2_{(4,0.001)}$ ตาราง = 18.47

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

ตาราง 40 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับระดับการใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยง
ไก่พื้นเมือง

ตัวแปร	χ^2 จำนวน	χ^2 ตาราง	ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ
1. อายุ	0.85	5.99	NS
2. ระดับการศึกษาสูงสุด	2.95	5.99	NS
3. รายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของ ครัวเรือนทั้งหมดต่อปี	29.99	13.82	0.001
4. ขนาดของพื้นที่ในการใช้เลี้ยงไก่พื้นเมือง	0.52	5.99	NS
5. วัตถุประสงค์ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง	73.97	13.82	0.001
6. ประสบการณ์การเลี้ยงไก่พื้นเมือง ตั้งแต่เริ่มเลี้ยงจนถึงปี พ.ศ. 2553	2.08	5.99	NS
7. จำนวนไก่พื้นเมืองทั้งหมดเฉลี่ย ต่อรอบการเลี้ยง 1 ปี	107.59	13.82	0.001
8. จำนวนไก่พ่อพันธุ์ต่อรอบการเลี้ยง 1 ปี	84.39	13.82	0.001
9. จำนวนไก่แม่พันธุ์ต่อรอบการเลี้ยง 1 ปี	131.29	13.82	0.001
10. การติดต่อเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์	106.61	13.82	0.001
11. การเข้ารับการอบรมด้านปศุสัตว์	112.64	13.82	0.001
12. การได้รับการสนับสนุนด้านปัจจัย การผลิตจากเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์	102.19	13.82	0.001
13. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลี้ยง ไก่พื้นเมือง	59.42	18.47	0.001

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัญหาและข้อเสนอแนะในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

5.1 ปัญหาด้านการเลี้ยงทั่วไป

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 70.4 ไม่มีปัญหาด้านการเลี้ยงทั่วไป ที่เหลืออีกร้อยละ 29.6 มีปัญหาด้านการเลี้ยงทั่วไป โดยปัญหาส่วนใหญ่ร้อยละ 64.3 ไม่มีเงินทุนหมุนเวียนในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง รองลงมาร้อยละ 61.7 ปัญหาจากกลิ่นและเสียงจากการเลี้ยงไก่ ครอบคลุมเพื่อนบ้าน ร้อยละ 41.7 ต้องเสียเงินจำนวนมากในการซื้อปัจจัยการผลิต ร้อยละ 24.3 ไม่มีตลาดในการจำหน่ายไก่พื้นเมือง ร้อยละ 23.4 ไม่มีกำไรจากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง และร้อยละ 8.6 ปัญหาอื่นๆ ได้แก่ ไม่มีแหล่งกู้ยืมเงินมาลงทุน และปัญหาหนี้สิน (ตาราง 41)

ตาราง 41 ปัญหาด้านการเลี้ยงทั่วไป

ปัญหาด้านการเลี้ยงทั่วไป	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
ไม่มีปัญหา	274	70.4
มีปัญหา	115	29.6
หัวข้อของปัญหา	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
ไม่มีเงินทุนหมุนเวียนในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง	74	64.3
กลิ่นและเสียงจากการเลี้ยงไก่ ครอบคลุมเพื่อนบ้าน	71	61.7
ต้องเสียเงินจำนวนมากในการซื้อปัจจัยการผลิต	48	41.7
ไม่มีตลาดในการจำหน่ายไก่พื้นเมือง	28	24.3
ไม่มีกำไรจากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง	27	23.4
ปัญหาลักษณะอื่น ๆ	10	8.6
รวม	389	100.0

หมายเหตุ : เกษตรกรสามารถระบุปัญหาได้มากกว่า 1 ปัญหา

5.2 ปัญหาด้านพันธุ์และการปรับปรุงพันธุ์

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 71.5 ไม่มีปัญหาด้านพันธุ์และการปรับปรุงพันธุ์ ที่เหลืออีกร้อยละ 28.5 มีปัญหาด้านพันธุ์และการปรับปรุงพันธุ์ โดยปัญหาส่วนใหญ่ร้อยละ 64.8 ลูกไก่ตัวเล็ก ไม่แข็งแรง และรองลงมาร้อยละ 59.4 ไม่มีพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์ที่ดี (ตาราง 42)

ตาราง 42 ปัญหาด้านพันธุ์และการปรับปรุงพันธุ์

ปัญหาด้านพันธุ์และการปรับปรุงพันธุ์	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
ไม่มีปัญหา	278	71.5
มีปัญหา	111	28.5
หัวข้อของปัญหา	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
ลูกไก่ตัวเล็ก ไม่แข็งแรง	72	64.8
ไม่มีพ่อพันธุ์ และแม่พันธุ์ที่ดี	66	59.4
รวม	389	100.0

หมายเหตุ : เกษตรกรสามารถระบุปัญหาได้มากกว่า 1 ปัญหา

5.3 ปัญหาด้านอาหาร

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 76.1 ไม่มีปัญหาด้านอาหาร ที่เหลืออีกร้อยละ 23.9 มีปัญหาด้านอาหาร โดยปัญหาส่วนใหญ่ร้อยละ 58.0 ไม่มีแหล่งจำหน่ายอาหารและวิตามินเสริมในท้องถิ่น รองลงมาร้อยละ 43.0 ได้แก่ปัญหาไม่มีความรู้ในการให้อาหารและวิตามินเสริม และปัญหาลักษณะอื่นๆ ได้แก่ อาหารเสริมและวิตามินราคาแพง และร้อยละ 39.8 ไม่มีแหล่งอาหารในท้องถิ่น เช่น ข้าว ข้าวโพด ใบกระถิน กากถั่วเหลือง (ตาราง 43)

ตาราง 43 ปัญหาด้านอาหาร

ปัญหาด้านอาหาร	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
ไม่มีปัญหา	296	76.1
มีปัญหา	93	23.9
หัวข้อของปัญหา	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
ไม่มีแหล่งจำหน่ายอาหารและวิตามินเสริมในท้องถิ่น	54	58.0
ไม่มีความรู้ในการให้อาหารและวิตามินเสริม	40	43.0
ปัญหาลักษณะอื่น ๆ	40	43.0
ไม่มีแหล่งอาหารในท้องถิ่น	37	39.8
รวม	389	100.0

หมายเหตุ : เกษตรกรสามารถระบุปัญหาได้มากกว่า 1 ปัญหา

5.4 ปัญหาด้านโรงเรือน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 82.0 ไม่มีปัญหาด้านโรงเรือนที่เหลืออีก ร้อยละ 18.0 มีปัญหาด้านโรงเรือน โดยปัญหาส่วนใหญ่ร้อยละ 70.0 ขาดเงินทุนในการสร้างโรงเรือน เล้าไก่ รองลงมา ร้อยละ 68.6 มีพื้นที่เลี้ยงไก่คับแคบ และร้อยละ 25.7 มีสภาพโรงเรือนไม่มั่นคง ถาวร (ตาราง 44)

ตาราง 44 ปัญหาด้านโรงเรือน

ปัญหาด้านโรงเรือน	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
ไม่มีปัญหา	319	82.0
มีปัญหา	70	18.0
หัวข้อของปัญหา	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
ขาดเงินทุนในการสร้างโรงเรือน เล้าไก่	49	70.0
พื้นที่เลี้ยงไก่คับแคบ	48	68.6
สภาพโรงเรือนไม่มั่นคง ถาวร	18	25.7
รวม	389	100.0

หมายเหตุ : เกษตรกรสามารถระบุปัญหาได้มากกว่า 1 ปัญหา

5.5 ปัญหาด้านโรคและการป้องกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 66.3 ไม่มีปัญหาด้านโรคและการป้องกัน ที่เหลืออีกร้อยละ 33.7 มีปัญหาด้านโรคและการป้องกัน โดยปัญหาส่วนใหญ่ร้อยละ 93.1 มีโรคราบด รองลงมาร้อยละ 34.4 มีอัตราการตายของไก่พื้นเมืองสูง (โดยเกษตรกรไม่ได้ส่งซากไก่ให้หน่วยงานด้านปศุสัตว์พิสูจน์) ร้อยละ 19.1 ไม่มีความรู้ในการทำวัคซีน และร้อยละ 13.7 ไม่มีแหล่งซื้อขายและวัคซีน (ตาราง 45)

ตาราง 45 ปัญหาด้านโรคและการป้องกัน

ปัญหาด้านโรคและการป้องกัน	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
ไม่มีปัญหา	258	66.3
มีปัญหา	131	33.7
หัวข้อของปัญหา	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
มีโรคราบด	122	93.1
อัตราการตายของไก่พื้นเมืองสูง	45	34.4
ไม่มีความรู้ในการทำวัคซีน	25	19.1
ไม่มีแหล่งซื้อขายและวัคซีน	18	13.7
รวม	389	100.0

หมายเหตุ : เกษตรกรสามารถระบุปัญหาได้มากกว่า 1 ปัญหา

5.6 ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 79.9 ไม่มีข้อเสนอแนะ ที่เหลืออีกร้อยละ 20.1 มีข้อเสนอแนะ โดยผู้วิจัยได้ แบ่งเป็นประเด็นดังต่อไปนี้

1. ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมความรู้ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง โดยมีการจัดอบรมในเรื่องความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงไก่พื้นเมือง จัดสาธิตวิธีการผลิตอาหารแบบลดต้นทุน โดยการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นที่มีอยู่ และให้ความรู้และสาธิตวิธีการให้วัคซีน
2. ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆให้ทั่วถึง เช่น การเตือนเฝ้าระวังโรคราบด การแจ้งให้เข้ารับการอบรม โดยเฉพาะในพื้นที่ที่ห่างไกล
3. ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิต เช่น ให้กู้ยืมเงินในการสร้างโรงเรือน เข้าพื้นที่ในการเลี้ยงไก่ แจกไก่พ่อพันธุ์ ไก่แม่พันธุ์ และลูกไก่พื้นเมืองสายพันธุ์ที่ดี อาหารเสริมและวิตามินเสริม วัคซีน ยารักษาโรค และอุปกรณ์การเลี้ยงไก่พื้นเมือง

4. ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดตลาดกลางในชุมชน เพื่อให้เกษตรกรสามารถซื้อขายแลกเปลี่ยนไถ่พื้นเมืองได้อย่างสะดวก มีการซื้อขายโดยตรงจากเกษตรกรด้วยกัน ไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง และสามารถกำหนดราคาได้อย่างยุติธรรม (ตาราง 46)

ตาราง 46 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ	จำนวนเกษตรกร (คน)	ร้อยละ
ไม่มี	311	79.9
มี	78	20.1
รวม	389	100.0

หมายเหตุ : เกษตรกรสามารถระบุข้อเสนอแนะได้มากกว่า 1 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามลักษณะปลายเปิด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved